

(இந்த மகாவாக்கியம் ஜெகதம்பா மம்மாவின் நினைவு நாளன்று வகுப்பில் அனைவருக்கும் கூற வேண்டும்)
பாட்டு: ஆகாயம் என்ற சிம்மாசனத்தை விட்டு

ஓம்சாந்தி. நாம் அனைவரும் யாரை நினைவு செய்கின்றோமோ அவர் நமது பரமபிரியமான பரம்பிதா பரமாத்மா ஆவார். இவர் மகான் ஆத்மா, புண்ணிய ஆத்மா, பாவ ஆத்மா என்று எவ்வாறு ஆத்மாவிற்கு கூறப்படுகின்றதோ, ஆக இவையெனத்தும் ஆத்மாவிற்கு கூறப்படுகின்றது, மற்றும் அவர் சுப்ரீம் ஆத்மா (பரம ஆத்மா) ஆவார். பரம் ஆத்மாக்கள் பலர் கிடையாது, மகான் ஆத்மாக்கள், புண்ணிய ஆத்மாக்கள் பலர் இருக்க முடியும். பரம் ஆத்மாவும் கூட ஆத்மா தான், ஆனால் அவர் பரம் என்று ஏன் கூறப்படுகின்றார் எனில் அவரது நடிப்பு நம் அனைத்து ஆத்மாக்களிடமிருந்து தனிப்பட்டது. ஆத்மாக்களின் நடிப்பும் தனித்தனியானது, ஒருவரின் நடிப்பு போன்று மற்றவருடையது இருக்காது. ஒருவேளை ஒன்று போல் இருந்தாலும் கூட முகம் ஒன்று போல் இருக்கலாம், ஆனால் சன்ஸ்காரங்களின் கணக்குப்படி ஏதாவது வித்தியாசம் கண்டிப்பாக இருக்கும். ஆகையால் ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் நடிப்பும் வித விதமானதாகும். மேலும் ஆத்மாக்கள் பிறப்பு இறப்பில் வந்தே ஆக வேண்டும். சிலர் அதிகப்பட்சம் 84 பிறவி எடுக்கின்றனர், சிலர் 80 பிறவி, சிலர் 70 பிறவி, வரிசைக்கிரமமாக பிறவிகளில் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆனால் பிறப்பு இறப்பில் அனைவரும் வருகின்றனர். ஆனால் பரமாத்மா ஒருவர் மட்டுமே பிறப்பு இறப்பில் வராதவர் என்று பாடப்படுகின்றது. ஆகையால் அவர் மனித ஆத்மாக்களைப் போன்று வருவது கிடையாது. நான் இயற்கையை (ஸீரம்) சிறிது காலத்திற்கு ஆதாரமாக எடுத்து வருகின்றேன் என்று அவர் கூறுகின்றார். ஆக நான் வருவது, நான் நடிப்பு நடிப்பது வேறு விதமாக ஆகிவிடுகின்றது அல்லவா! அதனால் தான் அனைத்து விசயங்களிலும் எனது காரியம் அனைத்து ஆத்மாக்களையும் விட மகான் ஆனதாகும். கிறிஸ்து, புத்தர் போன்ற அனைவரும் வந்தனர், அவர்கள் தர்மபிதாக்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். தர்மபிதா அல்லது தர்மத்தை உருவாக்கியவர்களை உலகை படைப்பவர் என்று கூறுவது கிடையாது. தர்மத்தை உருவாக்கியவரை படைப்பவர் (Creator) என்று கூற முடியும். அதனால் தான் அவரது காரியம் அனைவரையும் விட தனிப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது. இவையெனத்தும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். இவையெனத்தும் சுயம் பரமாத்மா தான் புரிய வைக்கின்றார், அதனால் தான் பாட்டுக்களில் நீ தனது ஆகாயம் என்ற சிம்மாசனத்தை விடுத்து, தனது ரூபத்தை மாற்றிக் கொண்டு வா என்று பாடப்படுகின்றது. அவர் ஆகாயத்தில் இருப்பது கிடையாது. அவர் எங்கு இருக்கின்றார்? என்ற மேலே இருப்பதன் ஞானம் மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. அவர் பிரம் தத்துவத்தில் இருக்கக் கூடியவர். எவ்வாறு இங்கு ஆகாய தத்துவத்தில் நாம் மனிதர்கள் இருக்கின்றோமோ அதுபோன்று ஆகாயத்தையும் கடந்து பிரம் தத்துவம், அதனைத் தான் அகண்ட ஜோதி தத்துவம் என்று கூறுகின்றனர், அதில் தான் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா நிவாசம் செய்கின்றன. அது நிராகார உலகம், இன்கார்போரியல் வேல்ட் (Incorporeal World) என்று கூறுகின்றோம். ஆத்மாக்களாகிய நாம் நிராகார உலகிலிருந்து சர்த்தை எடுத்து சாகார உலகில் நடிப்பு நடித்து நடித்து இங்கு மாட்டிக் கொண்டோம். அதனால் தான் இப்பொழுது நீ வந்து விடு, வந்து நம் அனைவரையும் மாயையின் பந்தனத்திலிருந்து விடுவித்து அதாவது பந்தன்முக்கு ஆக்கி விடு என்று அழைக்கின்றனர். ஏனெனில் சர்வசக்திவான், சக்திசாலியானவர் அவர் மட்டுமே. இப்பொழுது நாம் சக்திகளை இழந்து விட்டோம். நம்மை மாயை பிடித்துக் கொண்டது. வாருங்கள், வந்து நம்மை இந்த மாயையின் பந்தனங்களிலிருந்து, துக்கம் மற்றும் அசாந்தியிலிருந்து விடுவியுங்கள் என்று தந்தையிடம் கூறுகின்றீர்கள். ஆக இப்பொழுது தந்தை வந்து கூறுகின்றார் - நான் வந்திருக்கின்றேன், எப்பொழுதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட காலகட்டம் ஏற்படுகின்றதோ அப்பொழுது தான் எனது நடிப்பு ஏற்படுகின்றது, மற்றபடி எனது நடிப்பு சதா நடைபெறு கின்றது என்பது கிடையாது. எப்பொழுதெல்லாம் அதர்மம் (யதா யதாயிட....) என்பதன் பொருள் எப்பொழுது அதர்மம் ஏற்படுகின்றதோ அதாவது பாவ காரியம் ஏற்படுகின்றதோ அப்பொழுது நான் வந்து அவர்களிடத்தில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் பரமாத்மா வரக் கூடிய நேரம் ஒன்று மட்டுமே. நான் உலகை படைப்பவன் அல்லவா, அதனால் எனது காரியம் என்னவெனில் எப்பொழுது உலகம் அதர்மம் நிறைந்ததாக ஆகின்றதோ அப்பொழுது வந்து அதர்ம உலகை விநாசம் செய்கின்றேன், ஒரு மனிதனின் அதர்மம் பற்றிய விசயம் கிடையாது என்று கூறுகின்றார். சில நேரங்களில் சிலரது அதர்மத்தை விநாசம் செய்கிறேன், சில நேரங்களில் சிலரது..... இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் உலகம்

ஓருபொழுதும் தர்ம ஆத்மாக்கள் நிறைந்ததாக ஆகாது. அதாம்மானவர்களின் உலகம் சுதா அதாம்மானதாகவே இருந்து விடும். ஆனால் அவ்வாறு கிடையாது, இதுவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும் - உலகம் சில கால கட்டத்தில் தர்ம ஆத்மாக்களினுடையதாக இருந்தது, அது தான் சொர்க்கம் என்று கூறுகின்றோம். சொர்க்கம் என்று உலகம் தான் கூறப்படுகின்றது. ஒரு மனிதன் சொர்க்கத்தில் இருந்தார், மற்றொருவர் நரகத்திலிருந்தார் என்பது கிடையாது. நரகம் மற்றும் சொர்க்கம் ஓன்றாக இல்லை அல்லவா! சொர்க்க உலகம், நரக உலகம். நரகம் இருக்கும் பொழுது அனைவரும் நரகத்தில் இருக்கின்றனர். சிலர் நரகத்தில், சிலர் சொர்க்கத்தில் என்று ஓருபொழுதும் சொல்ல முடியாது. ஆக அது சொர்க்க உலகம் என்றும் பரமாத்மாவை சொர்க்கத்தை படைக்கும் இறைதந்தை (Heavenly God Father) என்றும் கூறுகின்றோம். சொர்க்கத்தை படைக்கும் தந்தை சொர்க்கத்தில் இருப்பார் என்பதும் கிடையாது. அல்ல. அவர் நமக்காக சொர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார். நாம் எப்பொழுதும் நரகத்திலேயே இருப்போம், அவர் சொர்க்கத்திலேயே அமர்ந்திருப்பார் என்பதும் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட தந்தையை எங்காவது பார்த்திருக்கின்றீர்களா, அதாவது அவர் சுயம் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார், குழந்தைகள் துக்கத்துடனே எப்படியோ இருக்கட்டும் என்று இருப்பாரா? கிடையாது. தந்தை கூறுகின்றார் - நான் உங்களுக்காக சுகமான உலகை உருவாக்குவதால் தான் நான் தந்தையாக இருக்கின்றேன். நான் சுகம் துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டவன், அதனால் தான் நான் துக்கத்தில் வருவதும் கிடையாது, எனக்கு சுகத்திற்கான விசயமும் எதுவும் கிடையாது.

பகவான் அவதாரம் எடுப்பதாக மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். அவதாரம் எடுப்பது என்றாலே அவதிரிப்பது அதாவது இறங்குவது ஆகும். நான் எங்கிருந்து இறங்குவேன்? கண்டிப்பாக எனக்கென்று இடம் இருக்கும் அல்லவா! ஒருவேளை சுவவியாபி என்றால் நான் வந்து அமர்ந்திருக்கிறேன், பிறகு இறங்கி வர வேண்டிய விசயமே கிடையாது. பிறகு ஏன் அவதாரத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்கள்? எனது குழந்தைகளாகிய உங்களிடத்தில் நான் அமர்ந்திருக்கின்றேன், நீங்கள் துக்கமடைந்து கொண்டே சென்றால் நான் அமர்ந்திருப்பதன் பொருள் இல்லாமல் போய் விடும். நான் அமரவில்லை என்பதை நீங்கள் அறியவில்லை, நான் அமர்ந்திருந்தேன் எனில் நீங்கள் துக்கப்படுவீர்களா? ஓருபொழுதும் கிடையாது. நான் அமர்ந்திருக்கின்றேன், குழந்தைகள் துக்கப்படுகின்றனர் - இது அசம்பவமாகும். நான் எப்பொழுது வருகின்றேனோ அப்பொழுது உங்களுக்காக சுகமான உலகை உருவாக்குகின்றேன். அதனால் தான் நீங்கள் என்னை நினைவு செய்கின்றீர்கள். நான் சுவவியாபியாக இருந்தால் உங்களிடத்தில் துக்கம், அசாந்தி அல்லது பாவ காரியங்கள் போன்ற அனைத்து விசயங்களும் இருக்கவே இருக்காது. பாவ காரியம் இருக்கின்றது எனில் கண்டிப்பாக துக்கமும் இருக்கும். அதனால் தான் கூறுகின்றேன் - இப்பொழுது மாயை 5 விகாரங்கள் சுவவியாபியாக இருக்கின்றன. நான் வருவதே உங்களை துக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக அதாவது மாயையின் இந்த பந்தனங்களிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக. ஆக எனக்கு இடம் இருக்கின்றது, வீடு வாசல் உள்ளவன். அனைத்தும் என்னுடைய இடம் என்பது கிடையாது. அல்ல. ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு அவரவர்களுக்கென்று சீர்ம் இருக்கின்றது, ஒரே ஆத்மா தான் அனைவரிடத் திலும் அமர்ந்திருப்பது என்கூடு கிடையாது. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் உங்களது சீர்த்தில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் அவரவரது சீர்ம் இருக்கின்றது. அவரவரது சீர்த்தின் கர்மத்தின் கணக்குப்படி ஒரு சீர்த்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்கின்றது, பிறகு மூன்றாவது எடுக்கின்றது. இவ்வாறு பல சீரங்களை எடுக்கின்றது. ஆனால் அந்த ஆத்மாவிற்கு தனது சீர்த்தின் கணக்கு இருக்கின்றது. ஒரே ஆத்மா தான் அனைவரிடத்திலும் இருக்கின்றது என்பது கிடையாது. இதே போன்று தான் தந்தை கூறுகின்றார் - என்கென்று தனி பாகம் இருக்கின்றது. அனைவருக்கும் என்ன பாகம் இருக்கின்றதோ அது தான் என்னுடையது என்று கிடையாது. ஆக இவையனைத்து விசயங்களையும் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். சுவவியாபி என்ற விசயம் அறிந்து கொள்ளாத காரணத்தினால் தான் அனைவரும் பரமாத்மா என்று கூறி விட்டனர். ஒரு பொருளைப் பற்றி அறியவில்லையெனில் இப்படியிருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஆக அவர்களும் இவ்வாறு தூபமிடுகின்றனர் - ஆம், அனைவரும் பரமாத்மா என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். அனைவரும் பரமாத்மாவா என்ன? குருவி, ஸ, அனு அனுவிலும், கல் போன்ற அனைத்திலும் பரமாத்மா இருக்கின்றாரா என்ன? அறியாத காரணத்தினால் பரமாத்மா இருக்கின்றார் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஆக ஒவ்வொரு அனுவும் பரமாத்மா ஆகிவிட்டது. சுவவியாபி என்ற விசயத்தை ஒருவகைப் பாடலாகவே ஆக்கி விட்டதைப் பாருங்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் என்னை மூள், மிருங்கள், விலங்குகள், இலைகள் போன்ற அனைத்திலும் இருக்கின்றார் என்று கூறி என்னை 84 லட்சம் பிறப்பிலிருந்தும் தள்ளி விட்டார்கள். அனைவருக்கும் ஒரேயடியாக அமைதி கொடுத்து விட்டார்கள். 84 லட்சம் பிறப்புகள் எடுப்பதாக தன்னை கூறிக் கொள்கின்றீர்கள்.

உண்மையில் 84 லட்சம் கிடையாது, 84 பிறவிகள் தான். பெரிய பெரிய வித்வான்கள், பெரிய ஆச்சாரியர்கள், பெரிய பண்டிதர்கள் அனைவரும் இந்த விசயத்தில் குழப்பமடைந்து இருக்கின்றனர். அதனால் நான் வந்து தான் புரிய வைக்கின்றேன் - நான் யார்? கூடவே நீங்களும் யார்? ஏனெனில் நீங்கள் எனது படைப்புகள். படைப்பவர் தான் படைப்புகளைப் பற்றி அறிந்திருப்பார் அல்லவா! ஆக உங்களது விசயங்கள் மற்றும் எனது விசயங்கள் அனைத்தையும் நான் புரிய வைக்கின்றேன் என்று பாபா கூறுகின்றார். அதனால் தான் நான் படைப்பவனாக இருக்கின்றேன், எனக்குத் தெரியும். நீ அனைத்தும் அறிந்தவன், ஞானம் நிறைந்தவன் என்று நீங்கள் பாடி வந்தீர்கள். இந்த மகிழை எனக்கு செய்கின்றீர்கள் அல்லவா! ஆக நான் வந்து உங்களுக்கு ஞானம் கொடுக்கின்றேன். நான் அனைவரிடத்திலும் பிரவேசமாகி உள்ளுக்குள்ளேயே சர்வவியாபியாக இருந்து ஞானம் கொடுப்பேன் என்பது கிடையாது. பகவானின் ஞானம் எப்படி பிராப்தியாக கிடைத்தது? அவர் கூறியதாக சாஸ்திரங்களிலும் நினைவுச் சின்னத்தை காண்பித்திருக்கின்றனர். ஒருவேளை கூறவில்லையெனில் பிறகு சாஸ்திரங்கள் எப்படி உருவாயின? பிரேரணையின் மூலம் சாஸ்திரங்கள் உருவாவது கிடையாது. கிறிஸ்து பிரேரணையின் மூலம் பேசினாரா என்ன? பைபிள் எப்படி உருவானது? கூறியது அல்லவா! ஞானம் புரிய வைத்தார், என்னவெல்லாம் புரிய வைத்தாரோ, என்னவெல்லாம் செய்தாரோ அதனை அவர்கள் அமர்ந்து சாஸ்திரமாக உருவாக்கி விட்டனர். ஆக பாபாவும் கூறுகின்றார் - இப்பொழுது நான் கூறுவதை புரிந்து கொள்ளுங்கள், நான் வருவதும் கூட புரிய வைப்பதற்காக, ஆக புரிய வைப்பதற்காக நான் பேச வேண்டியிருக்கின்றது, இல்லையெனில் எப்படி புரிய வைப்பது? ஆசிரியராக வந்து கற்பிப்பேன் அல்லவா! புரிய வைப்பதற்கு வேறு எந்த முறையும் கிடையாது. பேசித் தான் புரிய வைக்க முடியும். அங்குள்ளனுக்கும் கூட பகவான் ஞானம் கூறினார் அல்லவா! உள்ளுக்குள்ளேயே அங்குள்ளனுக்கு பிரேரணை கொடுத்தாரா என்ன? மேலிருந்து ஏதாவது ஓசை வந்ததா? கிடையாது. எதிரில் வந்து புரிய வைத்தார். ஆக இப்பொழுது நான் வந்து கூறுகின்றேன் - எனது படிப்பை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அதனை கேளுங்கள், புரிந்து கொள்ளுங்கள் மற்றும் அதனை நடைமுறையில் கொண்டு வாருங்கள். கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று கிடையாது, நடைமுறையிலும் கொண்டு வர வேண்டும். என்ன கூறுகின்றேனோ அதனை செய்யுங்கள், பிறகு நீங்கள் சொக்கத்திற்கு அதிகாரிகளாக ஆகிவிடுவீர்கள். இவ்வாறு சுக்ததை அடைவீர்கள். சரி தானே! அனைத்திற்கும் ஆதாரம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் இருக்கின்றது.

முதலில் ஆத்மாவாகி தனது வீடாகிய சாந்திதாமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும், பிறகு சுகதாமத்திற்கு வர வேண்டும். இப்பொழுது நம் அனைவரின் தந்தை வந்திருக்கின்றார், நமக்காக சுகமான உலகை உருவாக்குகின்றார், ஆகையால் தான் என்னுடன் வீட்டிற்கு வாருங்கள், எங்கிருந்து வந்தோமோ என்று கூறுகின்றார். அதற்குள் அனைத்தும் இங்கு தூய்மையாகி விடும். இவை அனைத்தும் விநாசத்தின் மூலம் தூய்மையாகி பின்பு அனைத்தும் இங்கு நன்றாக ஆகிவிடும், பிறகு நீங்கள் வந்து நல்ல உலகின் சுகத்தை அடைவீர்கள். நல்ல விஷயம் அல்லவா! ஏனெனில் தந்தை தான் நல்ல வழி கூறுகின்றார் மற்றும் நல்ல துணையை கொடுக்கின்றார், உதவி செய்கின்றார். தெரியமாக இருங்கள் என்று வெறுமேன் கூறுவது மட்டுமின்றி தெரியமானவர்களுக்கு உதவியும் செய்கின்றார். நல்லது. இனிமையிலும் இனிமையான அனைத்து அன்பான அதிஷ்ட சூழ்ந்தைகளுக்கு தாயின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்தே. ஓம்சாந்தி.

இனிய ஜெகதம்பா தாயின் விசேஷங்கள் (தாதிலீகளின் அனுபவத்தின் மூலம்)

1) இனிய மம்மா பாபாவின் ஓவ்வொரு விஷயத்தை மிகவும் கவனத்துடன் கேட்பார், அதாவது அந்த நேரத்திலேயே ஓவ்வொரு விஷயத்தின் சொருபாக ஆகிக் கொண்டிருப்பார். அதனால் தான் மம்மா சதா ஆடாது, அசையாத, ஏக்ரஸ் ஸ்திதியில் இருந்தார். மம்மாவின் ஸ்திதி ஒருபொழுதும் மேலே கீழே சென்றதை பார்க்கவேயில்லை. முயற்சியும் கூட கடினமாக செய்யவில்லை. மம்மாவின் முகத்தின் மூலம் சதா தூய்மையின் அழகு (Royalty) ஜோவித்துக் கொண்டே இருந்தது. இந்த தூய்மையின் அழகின் காரணத்தினால் தான் ஜெகதம்பாவின் ரூபத்தில் மம்மாவிற்கு அந்த அளவிற்கு புகழ் மற்றும் பூஜை இன்று வரைக்கும் நடைபெறுகின்றது.

2) உறுதியான நம்பிக்கை என்று எதை கூறப்படுகின்றது? என்பதை மம்மாவின் தோற்றத்தின் மூலம் பார்க்க முடிந்தது. ஒருபொழுதும் மம்மா பிரீமத்தில் தனது மன வழியை கலப்படம் செய்யவில்லை. எனது கருத்து இது, நான் இவ்வாறு நினைக்கின்றேன் இவ்வாறு மம்மா ஒருபொழுதும் கூறியது கிடையாது. ஆனால் பாபா இவ்வாறு கூறியிருக்கின்றார், பாபா இதனை புரிய வைத்திருக்கின்றார். அவ்வாறு கூறும் பொழுதும் கூட, பாபா எந்த ரகசியத்துடன் கூறினார் என்பதை ஓவ்வொருவரும் எளிதாக புரிந்து கொள்ளும் ரசனையுடன் கூறுவார்.

3) மம்மாவின் நடத்தை ஒருபொழுதும் சாதாரணமாக பார்க்கவேயில்லை. சுதா ராயல். அதனால் தான் மம்மா சிவபாபாவின் பேத்தியாகவும், பிரம்மா பாபாவின் மகளாகவும் ஆகி அனைவரின் மன ஆசைகளையும் நிறைவேற்றக் கூடிய காமதேனுவாக ஆகிவிட்டார். மம்மா தனக்காக எந்த ஆசையும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. தந்தை கொடுத்துள்ள பொக்கிழங்களில் சுதா சம்பள்ளுமாக இருந்தார்.

4) மம்மா குழந்தைகளாகிய நம்மை பாலனை செய்வதில் சர்வோத்தம சிரேஷ்ட நடிப்பு நடித்தார், இந்த காரணத்தினால் கல்விக் கடவுள் என்று அழைக்கப்பட்டார். இந்த பட்டம் மம்மாவைத் தவிர வேறு யாரும் அடைய முடியாது. சிவபாபாவின் ஞானத்தை அந்த அளவிற்கு தாரணை செய்தார், அதனால் தான் கல்விக் கடவுளாக ஆனார். அதனால் தான் கல்வியை தாரணை செய்வதற்காக சரஸ்வதியை நினைவு செய்கின்றனர்.

5) மம்மாவிடம் கவமான், சுவதர்மத்தில் இருப்பதற்கான போதை சுதா இருந்தது. நமது சுவதர்மம் சாந்தி, அதில் மம்மா சக்தியின் அவதாரமாக இருந்தார். பாபா என்ன கூறினாலும் மம்மாவின் புத்தி ஏற்றுக் கொண்டது. நான் இதனை செய்தேன் என்று ஒருபொழுதும் மம்மா கூறியது கிடையாது. சுதா பாபாவின் பக்கம் சைகை காண்பித்தார். நான் குழந்தை, தாய் தந்தையாக அவர் இருக்கின்றார், மம்மா அந்த அளவிற்கு அகங்காரமற்றவராக இருந்தார்.

6) மம்மா பிரம்மாவின் குழந்தை. சும்பந்தத்தில் மிகவும் தூய்மை, பவித்திரதாவின் சக்தியிருந்ததால் தான் அவர் ஜெகதம்பாவாக ஆகிவிட்டார். கூடவே மம்மாவிற்கு எதிர்காலத்தின் நான் தான் (ஹம் சோ) என்பதன் போதை முகத்தின் மூலம், கண்களின் மூலம் தென்பட்டது. உண்மையிலேயே லெட்சுமி போன்று தென்பட்டார். அந்த சன்ஸ்காரங்களில் நிறைந்து விட்டது போன்று இருந்தார் - யாருடையவள், மேலும் எனது எதிர்காலம் என்ன?

7) மம்மா சுதா ஏகாந்தத்தில் இருந்தார், தினமும் அதிகாலை 2 மணிக்கு எழுந்து பாபாவின் நினைவில் ஏகாந்தத்தில் சென்று விடுவார். இந்த முயற்சியின் மூலம் மம்மாவின் சம்பூர்ண சொருபமானது பல முறை தென்பட்டது.

8) மம்மா நம்பார் ஒன் ஆக்ஞாகாரியாக (கட்டளைப்படி நடப்பவராக) இருந்தார். மம்மா பாபாவின் ஒவ்வொரு கட்டளையையும் புரிந்து கொண்டார் மற்றும் குழந்தைகளாகிய நமக்கு மிகவும் எளிதாக்கி, தெளிவாகக் கூறினார். மம்மாவின் மகாவாக்கியத்தில் ஒவ்வொரு விசயமும் தெளிவாக இருக்கும். பாபாவிடத்தில் லகண் (ஆர்வம்) எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? அதுவும் மம்மாவின் முகம் காண்பிக்கும்.

9) மம்மா எப்பொழுதும் கூறுவார் - சக்திகளை சேமிப்பதில் நீங்கள் எவ்வளவு முயற்சி செய்கின்றீர்கள்! மேலும் வீண் செலவுகள் எவ்வளவு விரைவாக செய்து விடுகின்றீர்கள்! வீண் விசயங்களில் சக்திகளை செலவு செய்து பிறகு உதாசீனம், பலவீணம் ஆகிவிடுகின்றீர்கள். வருமானம் செய்வதற்கு அந்த அளவிற்கு நேரம் கொடுப்பது கிடையாது, ஆனால் முழு நாளும் செலவே தான். பிறகு திவால் ஆகிவிடுகின்றது, பிறகு ஏதாவது விசயம் எதிரில் வரும் பொழுது மிக கஷ்டமாக இருக்கின்றது என்று கூறுகின்றீர்கள். ஏனெனில் சக்தி கிடையாது.

10) மம்மா சுதா கூறுவார் - 1) ஒவ்வொரு நிமிடமும் கடைசி நிமிடமாகும் 2) செய்விப்பவர் செய்வித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் . இந்த இரண்டு மந்திரத்தை மம்மா எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்திருப்பார் மற்றும் அனைவருக்கும் நினைவு ஏற்படுத்துவார். இந்த மந்திரத்தின் மூலம் நாம் எளிதாகவே நஷ்டமோகா நினைவு சொருபமாக ஆகிவிடுவோம். எந்த சன்னடை சக்சரவிற்கும் செல்ல மாட்டோம். மேலும் தனது புத்தியை அனைத்து விசயங்களிலும் ஃபிரி ஆக்கி பாபாவின் ஆசையை நிறைவேற்றுவார்.

வரதானம்: விஸ்தாரத்தை சாரமாக ஆக்கி தனது ஸ்திதியை சிரேஷ்டமாக ஆக்கக் கூடிய பாப்சமான் ஸெல்ட் மற்றும் ஸெல்ட் ஹவுஸ் ஆகுக!

பாபாவைப் போன்று ஸெல்ட், ஸெல்ட் ஹவுஸ் ஆவதற்காக எந்த விசயத்தைப் பார்த்தாலும் அல்லது கேட்டாலும் அதன் சாரத்தை அறிந்து கொண்டு ஒரு விநாடியில் தனக்குள் உள்ளடக்க வேண்டும் அல்லது மாற்றும் செய்யும் பயிற்சி செய்யுங்கள். ஏன், எதற்கு என்ற விஸ்தாரத்தில் செல்லாதீர்கள். ஏனெனில் ஏதாவது விசயத்தின் விஸ்தாரத்தில் செல்வதன் மூலம் நேரம் மற்றும் கக்தி வீணாகின்றன. ஆக விஸ்தாரத்தை உள்ளடக்கி சாரத்தில் நிலைத்திருக்கும் பயிற்சி செய்யுங்கள் - இதன் மூலம் மற்ற ஆத்மாக்களுக்கும் கூட ஒரு விநாடியில் முழு ஞானத்தின் சாரத்தை அனுபவம் செய்விக்க முடியும்.

கலோகன்: தனது விருத்தியை சக்திசாலியாக ஆக்கினால் சேவையில் விருத்தி தானாகவே ஏற்படும்.